

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 74.

z KRAKOWA DNIA 15. WRZESNIA 1813 Roku WE SRODKU.

D. 11 Września (30 Sierpnia) Imię-
ny Najjaśniejszego Imperatora Wszeh
Rosyji obchodzone były w mieście Kra-
kowie w sposobie okazałym. Dnia po-
przedzającego z rozporządzenia JW. Na-
czelnika Departamentu Krakowskiego,
Randy Iłanu Awerina, zapowiedziana zo-
łata szalutrzeba uroczystość 100 wyrzuta-
mi z dział. W sam dzień wielkich Imienin
Jego Imperatorskiej Mci, dzwony wszyst-
kich kościołów słyszeć się dały. O godzinie
8mej z rana zebrał się JW. Naczelnik
wszystcy Urzędnicy miejscowych Władz
politycznych i Sądowych, tudzież Oby-
watele pod przewodnictwem JW. Prefekta
Departamentu, który w krótkiej mowie
wyraził uczucia przywiązania do Najja-
śniejszego Monarchy. JW. Naczelnik o-
toczony oficerami znajdującym się tu
wojska Rosyjskiego, wezwał wszystkich
przytomnych na nabożeństwo do Katolic-
kiego Kościoła Panny Maryi, gdzie przy
ubranym tronie, na którym znajdowało
się popiersie Najjaśniejszego Imperatora,
odprawia się Msza, po której odśpie-
wano *Te Deum* i czyniono modły o dłu-
gie życie Jego Imperatorskiej Mci. Tak

do kościoła, jako i z kościoła asystowa-
ły JW. Naczelnikowi i okazemu jego
orszakowi cechy z chorągwiami, który w
pomieszkaniu swoim odbierał powinszo-
wania. O godzinie 10tej JW. Naczelnik
udał się z oficerami swego Narodu w pa-
radzie do Cerkwi Greckiego obrzędu, przed
którą stały już uszykowane wojska Ros-
syjskie, gdzie przy licznom zgromadze-
niu ludu obu obrzędów, i przytomności
JW. Prefekta z pierwszym Radcą Prefe-
ktury, i Prezydenta Muncypalności mia-
sta Krakowa, odprawiona została Msza,
po której nastąpiło *Te Deum* i śpiewanie
o długie życie Najjaśniejszego Imperato-
ra; podczas którego dano 100 razy z
dział ognia. JW. Naczelnik Departamen-
tu wyszedłszy z Cerkwi, załatw uszyko-
wanych żołnierzy, którym przed frontem
wyrzucił cel uroczystości, na co ci po-
trzykroć *Urta!* wykrzyknęli. Za powro-
tem do domu załatw JW. Naczelnik
wschody kwiatami usłane, i dał żołnie-
rzom śniadanie, którzy procz tego z roz-
porządzenia JW. Prefekta dostali dnia
tego podwojne racye.

Cesarsko - Austrjackie wojsko obcho-

dziło także tę uroczystość nabożeństwem na Podgorzu przy wyrznięciach z dział.

JW. Naczelnik dał tego dnia wielki obiad, pod czas którego grała muzyka i spełniono zdrowie Najmilszemu Monarchy przy 100 z dział wyrznięciach

W wieczor dany był przy pięknie oświetlonym teatrze wielki głosowy i instrumentalny koncert, pod czas którego śpiewano zrobione na tę uroczystość wiersze.

Oświetlenie całego miasta i Podgorza, tudzież fairwerk zakończyły uroczystość dnia tego.

Z Berlina d. 31 Sierpnia.

Wczorajsze gazety ogłosiły następujący Trzeci Biuletyn.

Od wojska Królewicza Szwedzkiego. W głównej kwaterze w Saarmund d. 28 Sierpnia,

"Dnia 26 przeniósł tu Królewicz główną kwaterę.

"Korpus Jenerata Hirschfelda stał dnia 26 między Rekahn i Goltzow, dokąd posunął się był w nadziei odcięcia tylnej strazy Jenerata Girard ciągnącej od Giesar do Brück; lecz nieprzyjaciel tak spieszenie się cofał, iż wtedy niepodobna już było doścignąć onegoż.

"Dnia 25 przyprowadzono do Potsdamu 2ch officerow i 104 żołnierzy rozmaitych narodow, którzy podług własnego ich wyznania rzucili broń, i dali się wziąć w niewolę powstańcom konnym. Twierdzą oni, iż taka skłonność jest w wojsku powszechną.

"Scigamy nieprzyjaciela tak żywo i tak z bliska, że Jenerat Orurk przybył dnia 25 do Gotten, gdzie dowodcy wojska

nieprzyjacielskiego Xiążęta Regglo i Padwy, tudzież Jen. Regnier przepędzili noc poprzedzającą z wielką częścią ich wojska.

"Przymusił był nieprzyjaciel Pułkownika Adryanowa cofać się z Jüterbock, i stanął tam z dwoma batalionami piechoty i 600 utanow Polskimi w zamiarze zapewnić ułatwienia odwrotu, i utrzymania związku z Elbą. Ale na dniu 26tym wyjechał stamtąd część wojska Jenerata Orurka i dwa szwadrony Pruskie Majora Hellwig. Pułkownik Krasowski uderzył na miasto, opanował je w czasie, gdy Jenerat Benkendorf z 4ma Rossyjskimi i 2ma Pruskimi szwadronami i dwoma działami ścigał nieprzyjaciela, i doścignął przy wsiach Rohrbeck i Boehoul, i z nich go wypędził. Stracił nieprzyjaciel w tej rozprawie przeszło 300 w zabitych, i wielu jeńcow.

"Wielu officerow opuszczają wojsko Francuzkie, i do nas przechodzą.

"Dnia 25 wieczorem Jenerat Czerniszew kazał kozakom swoim zająć Belzig. Dowiedział się o tem Jen. Girard, który przepędził noc w Lübnitz, a będąc w obawie o swe stanowisko, czynił mocne rozpoznawanie ku Belzig; nie ośmielił się jednak wejść do miasta, gdzie nasi utrzymali się po dosyć żwawey utarcze.

"Dnia 26 Pułkownik Krus powrócił z pułkiem jazdy do Niemeck z świetnej wyprawy do Dahme. Sciskany zewsząd, krotko w stanowisku swoim mógł się utrzymać. Na drodze z Dahme do Herzberga zabrał w oczach licznej kolumny nieprzyjacielskiej 70 wozow z żywnością, 6 officerow i 120 ludzi ze strazy, a resztę ubił lub rozpędził.

"Zalęcił Królewicz Jenerałowi Winzingerode, aby oświadczył jego ukontentowanie temu walecznemu officerowi za przytomność umysłu i światło, okazane w tem niebezpiecznem działaniu.

"Dnia 26 Jenerał Bülow miał główną kwaterę w Trebbin, a dnia 27go w Elscholz; Jen. Bortell był w Luckenwalde. Jenerał Tauenzien, który ciągnął przez Zossen, miał dnia 27 główną kwaterę w Baruth, a korpus jego stał między Baruth, Golzen i Luckau. Zręczność, z jaką ten Jenerał swoy odwód zebrał, i czynność, z jaką nieprzyziaciela z lasow rugował, na wielką zastugią pochwałę.— Jen. Wobeser napattował naprzod nieprzyziaciela z prawego boku i z tyłu, zebrał potem swoy korpus przy Golzen, i pociągnął do Baruth, skąd wypędził nieprzyziaciela będącego tam jeszcze w liczbie 2500 ludzi. Wszystkie te korpusy szarpią nieprzyziaciela w jego odwrocie. Drogi okryte są bronią i zdechłemi końmi. Tylne stráže Francuzkie spaliły swe tabory.

"Dnia 21 po południu Xze Eckmühl, mający 20tysięczny korpus, uderzył na Jenerała Walmoden między Vellahn i Zamin. Trwała bitwa późno w noc; obie strony utrzymały się przy stanowiskach swoich. Nasza strata wynosi 100 ludzi w zabitych i ranionych, nieprzyziacielska zaś, podług powieści jeńców, 500 ludzi.— Dnia 23 wieczorem skupił nieprzyziaciel swe siły w Wittenburgu, i po kilku demonstracyach, oddzielił nagle 10,000 ludzi ku Szwerynowi, dokąd potem i resztę się swoich ściągnął. Stanął on w mocnem miejscu między wielkimi i małemi jeziorami. Jenerał Tettenborn uważa

go ze wszech stron z 4ma pułkami kozakow, których wspierają korpusy Lützowa i Reicha, odcinając mu wszelki dowoz. Przejął już kilku gońców, i zdobył kilka wozow prochowych. Z inney strony Jen. Vegesack uważa nieprzyziaciela, i obroty swoje do jego obrotow stosuje.— Jen. Walmoden osądził za rzecz rozroptną, nie dać się oskrzydlić przez ten śmiały obrot nieprzyziaciela, i cofnął się do Grabowa. Jednakże dnia 20 wzięt znowu kierunek ku Szwerynowi, gdzie nieprzyziaciel stał nieporuszenie. Kozacy zabrali około 100 jeńców Francuzkich i Duńskich.

"Hrabia Kielmansege od strzelcow Hanowerskich przeszedł z oddziałem swoim Elbę przy Dömitz dnia 20 rano, uderzył na czaty nieprzyziacielskie, i zabrał w szancach 300 officerow ze 100 ludzmi, ubiwszy i raniwszy 50.

"Dzień wczorayszy (27my) oznaczony był klęską korpusu Jenerała Girarda między Lübnitz i Belzig, zadaną mu przez połączonych Jenerałow Czerniszewa i Hirschfelda. Pociągnął był nieprzyziaciel na Czerniszewa. Jenerał Hirschfeld był w tyle jego, czego nie spostrzegł. Ten korzystał z lasu, i wpadł na Girarda z prawego boku. Wzgorza przed wsią Magelsberg i sama wieś kilkokrotnie były nawzajem odbierane szturmem. Po uporczywem oporze, korpus nieprzyziacielski przewyższający w liczbie cofnął się w nieporządku, i ścigali go strzelcy aż do nocy.— W tymże czasie Jen. Czerniszew uderzył na nieprzyziaciela od strony Belzig, gdzie się jazda jego świetnie popisała. Pułk kozakow natarł na 1000 piechoty, rozproszył ją, i zabrał w niewo-

ła. Nie można jeszcze wymienić officerow, którzy się dnia tego popisali. Jenerał Czerniszew zabrał 60 officerow, 1500 żołnierzy, i działo, a Jen. Hirschfeld około 80 officerow, przeszło 2000 żołnierzy, 7 dział, nieco wozow prochowych i wszystkie prawie tabory. — Po tak trudnem ciągnienu, piechota Pruska potrzebowała odpoczynku; lecz kozacy Jenerała Czerniszewa ścigaia żywo nieprzyziaciela. Pułkownik Benkendorf inż był przy Görzke-oskrzydlił nieprzyziaciela dnia 27 wieczorem. Podobieństwem jest do prawdy, iż słabe tylko szczątki korpusu Jenerała Girarda ujdą do Magdeburga lub Wittenberga. Jenerał Hirschfeld ciągnął nagle przed tą rozprawą, a więc świetny ten czyn tem większy przynosi zaszczyt korpusowi jego. Świeże zaciągnięne woysko, po większey części powstańcy Nowey-Marchii, zwyciężyło nieprzyziaciela, mającego więcej dział i ludzi. Dowodzi to, ile zdoła dokazać patriotyzm, gdy nim czynny i zręczny Jenerał kieruje. Sasi, Bawarczyki, Wirtemberczyki! okazaliście się także mężnemi w sprawie, którą zdanie oyczyzny waszey potępia, mężnemi w walce za obce panowanie; czegożbyście nie zdziatali, gdyby wami czytsze i szlachetnieysze pobudki powodowały! Gdzież jest potęga na ziemi, którejby nie zdołały się oprzeć Niemcy, połączeni i walczący za niepodległość i całość swojej oyczyzny!

"Jen. Thümen okazał w utarczkach, zaszytych przy Gross Beeren, wielkie męstwo. Lubo raniony nie przestał dowodzić. — Jenerał Orurk okazał w każdym natarciu talent i krew zimną.

"Od rozpoczęcia nieprzyziacielskich

krękow, woysko nieprzyziacielskie flojące naprzeciw sprzymierzonemu w północnych Niemczech, straciło przeszło 12,000 ludzi, Podług doniesień Jeneratów, mamy 7000 jeńców, między ktorými 250 officerow, a między nimi wielu Pułkownikow i Podpułkownikow

Dnia 29go Sierpnia o godzinie sley rano. — Jenerał Hrab. Tauenzien wysłał był Jenerała Wobesera dla opanowania miasta Luckau. Ten wczoray o 8mej wieczorem kazał wezwać dowodcę do poddania się, a odebrawszy przeciwną odpowiedź, przelać do miasta. W chwili, gdy szturm przypuścić miano, dowodca kapitulował, 1000 jeńców, znaczne zapasy żywności i ammunicyi są owocem tego pięknego czynu wojennego.

— *Dnia 31. —*

(*O godzinie 10tej rano.*)

Qzwały Białetyk.

— W główney kwaterze w Belitz d. 30 Sierpnia. —

" Królewicz przeniósł tu wczoray główną swoię kwaterę.

" Według powieści jeńców z korpusu Jenerała Girard, Jenerał ten miał poledz w bitwie dnia 27 b. m. Jenerał Pruski Puttlitz, który w tey bitwie okazał wiele męstwa i światła, dostał mocney kontuzyi w ramię. Nieprzyziaciel jeszcze jest z tey Hroony ścigaany, i ciągle sprowadzaią wziętych w niewola.

" Jenerał Borstell osadził Zinna i Jüterbock i okazał w każdej okoliczności wiele znajomości sztuki wojenney i wiele gorliwości.

" Wczoray zdawało się, iż nieprzyziaciel chce się skupić przy Eckmanusdorf i Kattenborn między Wittenbergiem i Treu-

enbrizen, ale według doniesień dosztych dziś od Jeneratów Winzingerode i Woroncowa, nie masz prawie wątpliwości, że nieprzyjaciel cofa się ku Elbie. Jen. Winzingerode idzie za nim w 8000 jazdy.

"Hrabia Woronców, który osobiście objął dowództwo przedniej flaży Rosyjskiej, uderzył wczoraj wieczorem na Lütterbock, w którym to mieście nieprzyjaciel miał do 20,000 ludzi. Ogień artylerji Rosyjskiej wprawił cały korpus nieprzyjacielski w poruszenie. Ten atak przynosi talentom Jenerała Woroncowa największy zaszczyt, zwłaszcza gdy w tedy nie mógł jeszcze wiedzieć, że na przykład potrzeby mocna kolumna ciągnęta dla wsparcia onego. Całe woysko posuwa się naprzód.

"Sprzymierzone wielkie woysko Rosyjskie, Austryackie i Pruskie pod naczelnym dowództwem Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga wkroczyło dnia 22 Sierpnia z Czech do Saxonii, i stanęło na lewym brzegu Elby. Woyska nieprzyjacielskie, które przechodow broniły, zostały odparte. Dnia 26 główna kwatery woyska sprzymierzonego była przed Dreznem; bombardowanie już się było rozpoczęło, i miasto stało w płomieniach. Cesarz Napoleon udał się tam dnia 24 z gwardyą. Woysko bezpośrednio przez niego dowodzone cofa się ze Szląska i Luzacyi do Elby. Jenerał Blücher wyruszył d. 25 rano z Jauer, i z całym korpusem swoim ściga nieprzyjaciela.

"Z temi wiadomościami przybywa w tej chwili, to jest, dziś o 8mey rano, Jenerał Xze Kudaczów, wystany z 200 kozakami d. 26 wieczorem z obozu Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga przed

Dreznem. Odprawił on drogę przeryniając się przez woysko nieprzyjacielskie, puścił się wpraw przez Elbę z eskortą swoją między Riessa i Meissen, i przebił się przez kilka posterunków. Tym sposobem przybył do Liebenwerda, a stamtąd do Dahme, gdzie spotkał pierwsze woysko Pruskie. Po drodze wziął w niewolę 6ciu officerów Polskich i przyprowadził ich z sobą. Przybył do głównej kwatery Królewicza nie straciwszy jednego człowieka z eskorty, dwóch tylko kozaków jest ścigających pałaszem.

— Dnia 4 Września. —

Od d. 4 b.m. przyprowadzona tu w niewoli będących 2 officerów, i 499 żołnierzy, tudzież 108 zbiegów Francuzkich.

Oddalono się stąd 22 officerów, 377 żołnierzy do Stargardu, a 176 żołnierzy do Poznania.

Szwedzki Jenerał Signeul przybył tu ze Stralsundu. Jerzy Xze Hessenkasselski odjechał do głównej kwatery Jenerała Blüchera.

Xze Paweł Wirtemberski odjechał do Potsdamu i stamtąd powrócił.

Z Wrocławia d. 7 Września.

Królewiczowie Pruscy Wilhelm i Karol, synowie J. K. Mci, w najlepszym zdrowiu wczoraj tu powrócili.

Onegdaj przybył tu Jenerał Feldmarszałek Hrabia Kalkreuth.

Wczoraj w południe przybył tu jeden transport jeńców Francuzkich, a wieczorem drugi; obydwaj razem wynoszą 3500 ludzi, z 60 officerami.

Ogółem od rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich przyprowadzono tu Francuzów w niewolę zabranych 192 officerów, a 7842 podofficerów i żołnierzy.

Wczoraj wieczorem i dzisiani z rana przechodziła tędy część jazdy z korpusu Hrabiego Beningsena. Lud i konie są nader piękne; zdrowa i czerstwa postawa ludzi, iako też ich szykowność wzbudziły po wszechne podziwienie w zgromadzonym natłoku widza. Liczna artylerya, którą ten korpus prowadzi, szczególniej uderza; wszystko prawie jest nowe, a zaprzęgi nieporównane.

Z Londynu d. 16 Sierpnia.

(Z Gazety Berlińskiej.)

(Dowiedomymy już z przeszłego numeru gazety naszej doniesień o wypadkach wojennych w Hiszpanii, gazeta Vossa dołącza następujący w całej obszerności rapport Jenerała Graham, przesłany Lordowi Wellingtonowi.)

— Z Ernani d. 27 [Lipca. —

„Lordzie! Kazałem dnia 25 z rana przypuścić szturm do wyłomu w głównym murze twierdzy St. Sebastian, skoro utępi morza podobnem to uczynić. Z żalem przychodzi mi doniesić JW. Panu, iż natarcie poszło niepomysłone. Nieprzyjaciel tak mocno obsadził wszystkie miejsca blizkie wyłomu, i tak morderczy ogień sypał z ręczney broni, a oraz takie mnostwo rzucał granatów, że woysko nasze musiało zaniechać szturmu. Strata nasza jest znaczna, a szczególniej w trzecim Szkockim batalionie; Jenerał Oswald przywoził do szturmu. Major Frazer od Kró-

lewskich Szkotów poległ w wyłomie; Kaptan Levis utracił nogę, a Porucznik Jones raniony w wyłomie, dostał się w niewolę. Porucznik Machel po odwrocie zginął w przekopach. Porucznik Campbell, który dowodził ochotnikami (Forlorn hopefans peredus) ciężko jest raniony. Okręty stojące przy brzegu dzielnie nam pomogły.

(Pod.) Graham.

(Potem następuje wiadome już wyszczególnienie straty.)

Wiadomości o oblężeniu St. Sebastian dochodzą tylko do dnia 27go Lipca. (*)

(Przy umieszczeniu w przeszłej gazecie doniesieniu Lorda Wellingtona, datowanym z St. Estevan, znajduje się następujące Post Scriptum.)

„Zapomniałem donieść: że Portugalska brygada utraciła dnia 25go Lipca w Puerto de Maja swoje 4ry działą. — W Arragonii od dnia 19 Lipca nie zaszło nic ważnego.

Lord Wellington na granicach Francuzkich wydał następujący rozkaz dzienny do swego zwyciężkiego woyska: rozkaz Jenerał Naczelný wzywa Officerow swego woyska, aby zwrocili uwagę na prawdziwe położenie i stan, w jakim się dotychczas w Portugalii i Hiszpanii znajdowali, dla porównania z teraźniejszym na granicach Francuzkich. Zre Odtąd na-

(*) Podług doniesień Francuzkich (w Lipskiej gazecie umieszczonych) Anglicy, po zapaleniu przedmieść, zrechali dnia 27go Lipca oblężenia St. Sebastian, i Pampluna ma już być także wolna; Jenerał Hill nie mógł uprowadzić swych chorągów, musiał kazać spalić tabory, i porzucić działą. Jenerał Graham umarł z ran odniesionych. To wszystko miało stać się dnia 27 Lipca, iak się tem Caulincourt w Pradze, a Flahault w Neumark przechwalali; — dnia 2go Sierpnia ani słowo niebyło z tego prawdą. (Przypisek gazety Berlińskiej.)

Jeży wszystkich dokładać starań, aby mieć pewną wiadomość o poruszeniach nieprzyaciela, dla uniknienia podeyscia. Jenerałowie i Officerowie dowodzący osobami oddziałami, powinni sobie na skrzydłach i w tyle zapewnić związek z korpusem najbliższym: wszyscy żołnierze, i cokolwiek należy do pociągów, nie może się na krok oddalać od wyznaczonego pobytu. 3cie Lubo zachowanie tych przepisów, iakkolwiek tuż przed nami leży kray nieprzyacielski, jest nieodzownem; żąda wszelako Jenerał Naczelny koniecznie, ażeby z mieszkańcami iak naylepiej się obchodzić, i wszelką wiasność prywatną ścięgie szanować. 4te Officerowie i żołnierze winni pamiętać, że ich narody dla tego tylko z Francją wojują, iż władzca Francuzki nie daie im pokoiu, i chce ich ujarzmić. Nie mają zapominać, że nayokropnieysze klęski, których nieprzyjaciel w swym napadzie na Hiszpanią i Portugalią doznał, skutkiem są tylko wyuzdaney swawoli żołnierzy woysk Francuzkich za rezwoleniem ich wodzów przeciw spokojnemu mieszkańcowi. 5te Gdybyśmy chcieli za to prawa odwetu względem spokojnych mieszkańców Francyi użyć: byłaby to nieludzkość, niegodna żołnierza naszego Narodu i mogłaby nadto ściągnąć na nas podobne, albo może ieszcze i większe nieszczęścia iakich Francuzi na półwyspie doświadczyli, a w reszcie mogłaby istotnie zaszkodzić wielkiej powszechney sprawie.

Jak dotąd w wybieraniu potrzeb dla woyska, i dawaniu na nie kwitów postępowano, tak się ma dziać i odtąd na gruncie Francuzkim, a kommissarze woienni odbiorą iak dotąd od dowodców korpu-

sowych zlecenia płacenia wszystkich dodatków.

W Havanah (w Ameryce Hiszpańskiej) pocieszające odebrano wiadomości z Meksyku: porażono rokoszanie, a związki między Vera Cruz i Meksykiem przywroczone znowu zollaty. — Podług doniesień z Kartageny, rokoszanie nie opanowali Marakaybo; Jenerał Belvar przeszedłszy w 3000 ludzi Cucenta, odwa dni tylko drogi oddalony był od Marakaybo. W Kumana powodzito się rokoszanie; Margrabia del Toro w kilku potyczkach poraził Królewskich. W yprawa przeciw St. Martha w dniu 18 Czerwca niewyszła ieszcze była pod żagle. — Korweta Hiszpańska z 3 przewozowemi okrętami mającemi na sobie 500 żołnierzy, zawinęła dnia 4go Czerwca z Havanah do St. Martha. Skoro Jenerał Brygadier wysiadł na ląd, wysłał natychmiast posłańca do Kartageny z propozycją układania się o pokoy.

Z Danii d. 1 Sierpnia.

Podług doniesień pod d. 27 Lipca postępowanie Szwecyi względem Danii jest dotąd ieszcze przyacielskie. W pobliżu przedporcia Kopenhagskiego stoją 2 Szwedzkie liniowe okręty, i wiele statków mniejszych woiennych bez popetnienia żadney nieprzyjaźni, owszem gdy jaki okręt woienny Duński przepływa, Szwedzkie go witają. D. 29 Lipca jeden z tych woiennych okrętów podniósł kotwice, i ku południowi popłynął.

Z Paryża d. 24 Sierpnia.

(Z Gazety Wiedeńskiej.)

Cesarzowa Rejentka wyjechała dnia wczorayszego o godzinie 8 z rana do Cherburga. Mniemają, iż zabawi w tey po-

droży czas nieiaki, gdyż w powrocie za-
myśla odwiedzić Rouen i inne miasta Fran-
cuzkie.

Wczoray w południe zgromadził się
nadmwyczajnie senat.

Pozwolenie w prowadzania bawelny
z Duńskich krajow, rozciągnięone teraz i
do Hamburga zosiato.

Oddział Angielskiej floty, który od
niejakiego czasu stał przed Roszellą, od-
dalił się d. 10 b. m.

— Dnia 28. —

N. Cesarzowa w podróży swojej do
Cherburga nocowała d. 23 w Evreux, d.
24 w Caen, a d. 26 stanęła w Cherburgu.
Wszędzie, którędy przejeżdżała, wyławia-
ne były tryumfalne bramy i najutoczy-
ściey witana była; wszędzie obecność iey
wzniecała radość i okrzyki.

Senat miał d. 29 b. m. pod prezyden-
cyą Xcia Arcykancelerza państwa drugie
nadwyczajne posiedzenie. Dwaj Rząd-
cy stanu Hrabia Regnaud i P. Boulay zo-
stali jako mówcy rządowi na posiedzenie
w prowadzeniu i słuchaniu.

Pod czas obchodu rocznicy urodzin
Napoleona w Rzymie, dał także były Król
Hiszpański Karol wielki obiad, na który
zaprosił publicznych urzędnikow i znako-
mitszą szlachtę.

*Rozmaite wiadomości.
(Z Gazety Wroclawskiej.)*

Król Saski po obchodzie urodzin Na-
poleona opuścił Drezno, i przez Lipsk do
Frankfortu nad Menem przybył.

Duchem teraz padującym w woysku
Francuzkiem jest tylko sama bojaźń, aby
w przypadku niewoli nie poysdź na Sy-
beryą. Osada w Luckau poddając się
przed wszytkiem nayszczęólniey to so-
bie warowała.

Napoleon przy rozpoczęciu kampanii

miał trzy zamiary, aby przed swemi
woyskami tać iak naydluzey: *to* przy-
siąpienie Austryi do Grony związkowych;
zre przybycie Jenerata Moreau, *zcie* obie-
cie przez Królewicza Szwedzkiego do-
wództwa nad woyskiem stojącym przed
Berlinem. Wyławiał on iedney częśc
woysk swoich zajęcie Berlina za *nayd-*
twieysze, sam udał; iakoby chciał iść
do Szląska przeciw Imperatorowi Rossy-
skiemu i Królowi Pruskiemu. Granice
Czeskie obsadził tylko do Drezna dla
wzmowienia w swych żołnierzy, ze Wró-
ctaw dostać się musi w iego ręce, a od
Austryi nie ma się czego obawiać. A tak
Napoleon zwodząc swe woysko, sam się
oszukał. Austryacy obeszl Elbę, zdobyli
ciaśninę i stanęli przed Dreznem, gdy
tym czasem Królewicz Szwedzki pomył-
ił się od Berlina ku Elbie, a Jenerał Blü-
cher ściga pobitego Neja. Teraz strwo-
żone woysko Francuzkie widzi się ze
wszech stron oszukanem, osłabionem i
zamkniętem, nie swoim nazwać nie mo-
gąc przez wygłodzoney Łuzacy, która
zaymuje. To zabrani w niewolę Fran-
cuzcy officerowie zeznal przed Królew-
iczem i Jenerałem Blücher.

Podług doniesień Jenerata Hiszpan-
skiego Capon de Navia z główney iego
kwatery Villafranca w Katalonii pod 18
Maja Pułkownik Launder zniszczył korpus
złożony z 1500 ludzi, idący na odsiecz
twierdzy Olot, zabrawszy mu 4 office-
row, 290 żołnierzy, 12 wozow procho-
wych i 500 karabinow. Względem wiado-
mey iuz kłęski Jenerata Francuzkiego Ma-
thieu, mowi, że ten miał 6000 piechoty,
300 jazdy i 5 dział, z których w potyczce
przy wsi Abispal utracił więcej 600 lu-
dzi.

DODATEK

DO N^{ro} 74.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 WRZESNIA 1813 Roku WE SRODE

Z Wiednia d. 7 Września.

Przybyły tu goncem z obszerną wiadomością o odniesionem przez sprzymierzone woyska d. 30 Sierpnia pod Kulm, jako też pod Trebbin i Jauer zupełnem zwycięstwem, C. K. Poręcznik Hrabia Paar, wiechał d. 4 b. m. uroczyscie do stolicy, poprzedzony oddziałem C. K. jazdy i 30 trąbiącymi postylionami w pocztowych ubiorach, i przejechał przez celniejsze ulice miasta. Obok niego niesione były zdobyte chorągwie. Jazda mieyska i oddział C. K. woyska kończyły jego orszak. Niezliczone tłumy ludu zapętniały ulice ciesząc się z zwycięstwa.

Dla podziękowania Bogu za odniesione dla dobra Europy prawie razem przez sprzymierzone woyska zwycięstwa, odśpiewane zoffało d. 1 b. m. w obozie, gdzie trzey sprzymierzeni znajdują się Monarchowie, d. 2 w Austryackim, a d. 3 z rozkazu J. C. K. Mei w tuteyszem metropolitalnym kościele S. Szczepana *Te Deum*.

Zdarzenia wojenne.

Z górnicy kwatery w Aitenbergu d. 29 Sierpnia 1813.

Gdy niezawodnie odebrano doniesie-

nia, że Cesarz Francuzow większą część sił swoich w Luzacyi i Szląsku zgromadził, i temi nie tylko korpusowi Jenerała Blüchera zagroził, ale nadto zdawał się chcieć przez Gabel do Czech wtargnąć, przeto nagłe poruczenie w tyle Francuzkiego woyska ku Elbie stało się nieodzownie potrzebnem.

Połączone w Czechach Austryackie, Rossyjskie i Pruskie woyska, wyruszyły zatem z swoich stanowisk i weszły d. 22 Sierpnia do Saxonii. Mimo niepogody i rozpuszczonych do gruntu dróg uskutecznione to poruszenie z pospiechem i w porządku zoffało.

Większa część sprzymierzonego woyska zaczęła się d. 25 przed Dreznem zgromadzać. Jenerał Hrabia Wittgenstein natrafił pod Gieshügel na nieprzyjaciela, wyparł go z wielką stratą z oszańcowanego tam jego stanowiska, jako też z drugiego ponizey Gollenberga przy Ober-Sedlitz, gdzie stały dywizye Durutte, Clapere de i część dywizyi Bonneta pod Marszałkiem St. Cyr, i przymusił do cofnięcia się śpieszno i w nieładzie do Drezna.

Dzień 26 obrocony był na rozpozna-

nie Drezna i będących przed miastem szan-
cow, jako też sily nieprzyziaciela, które-
go udało się Jenerałowi Kleiſt wyprzyć
rano z tak zwanego wielkiego ogrodu przed
miastem. Poſtąpiono zatem z wszystkich
punktów przeciw miastu.

Przy Freybergſkiej rogatce znajdowa-
ła się flesza o 4 działach; te zoltały
przez Auſtryacką artyleryą zwalone i do
uciszenia się przymuszone. Podobnyż sza-
niec niedaleko Dippoldswaldſkiej rogatki
zoltał przez zwyczajną waleczność Feld-
marszałka porucznika Colloredo mimo
nayeższey obrony szturmem wzięty. Zna-
lezione tam, wraz z 5 innymi przez niego
zdobytymi działami, zoltały powiększey
części zagwozdzone. Jenerał ten utracił
tam 3 konie, a Podpułkownik Schneider,
który na czele 2go batalionu ſrzalców
pod nayeższym ogniem z ſwieiną odwa-
gą naprzod poſtąpił, poniósł dwie rany.
Nieprzyziaciel przedsięwziął w tymże cza-
sie wycieczkę przeciw lewemu naszemu
skrzydłu, któremu oparty się walecznie
dywizye Weiſſenwolfa i Meſko, opauo-
wały Löbde i mimo nayeżwszego ataku
utrzymały. Tu ſtała się walka żywszą, i
mocniejszy naſłąpił z dział ogień, który
zapalił kilka domów na przedmieſciu Drez-
denſkiem.

W czasie tey potyczki dowiedzieliſmy
się, że Cesarz Napoleon przybył z swoie-
mi gwardyami na pomoc miastu, i wi-
dzieliſmy z tamtey ſrony wchodzące do
Drezna znaczne maſsy woysk. Wnieśli-
ſmy zatem, że woysko Francuzkie opu-
ściło Szląsk, i główny zamiar naszego
przedsięwzięcia dopięty zoltał. W takim
ſtanie rzeczy chcieć obwiedziona wałem i
fossami, i od całego woyska bronione mia-

ſto opanować, byłoby szaleństwem, a
spalić bez żadnego celu nieſzczęśliwą ſto-
licę, okruſieństwem. Pomknięte naprzod
woyska zoltały zatem do ſtanowiska na
wzgorkach przed miastem ſciągnięte.

D. 27 rozwinął nieprzyziaciel ogromne
sily przeciw lewemu naszemu skrzydłu, i
to mimo nayeżniejszego odporu przez
dywizye Bianchiego i Crenevilla, zaczena-
ło już uſłępować, gdy nadeyſcie dywizyi
Aloyzego Lichtenſteina przywróciło na
naszą korzyść walkę. Tu ucierpiały wie-
le dwa pułki Arcy Kcia Rainiera i Luſi-
gnana. Gwałtowna waleczność zapędziła
ich daleko; zoltały od trzech pułków nie-
przyziacielskiej jazdy otoczone, i gdy dla
deszcza żadna broń ognia nie dała, ba-
gnetem tylko bronić się mogły. Podobnie
miż maſsami, wspartemi liczną artyleryą,
usiłował nieprzyziaciel uderzyć na nasz
środek i prawe skrzydło; ale odwaga
woysk naszych zniſzczyła wszystkie tego
natężenia, Jenerał Hrabia Wittgenſtein u-
derzył po kilkakroć ſzczęśliwie na nieprzy-
ziacielską jazdę i zawsze ją poraził.

Około wieczora nadeszła wiadomość,
że nieprzyziaciel mocne kolumny ku Pirnie
poſeła, a dawniey ieſzcze donioſł był
Jenerał Oſſermann, któremu polecone by-
ło opasanie Königſteinu, że wiele woysk
przez tamteyszy moſt za Elbę przechodzi.
Te poruſzenia na prawem naszym boku,
grożące przerwaniem związku z Czecha-
mi, a razem wyſławiające trudność utrzy-
mania się dłużej w ogotoconych z ży-
wności gorach Saſkich, doradzały konie-
cznie zrobić poruſzenie ku Czechom i zbli-
żyć się do naszych zapasów żywności.
Cel zacząpney demonſtracyi dopięty zo-
łtał; woyska Królewicza Szwedzkiego i

Jenerała Blüchera pozyskały wolność czynienia naprzód poruszeń i działania skutecznie przeciw nieprzyjacielowi z boków. Odwrot do Czech nastąpił zatem d. 27 w nocy, przyczem woyska z powodu rozpuszczonych przez deszcze dróg doznały niezliczonych trudności.

W zaszytych potyczkach załuiemy straty C. K. walecznego Jenerała Andraszy i Rossyyskiego Jenerała Milesimo. Jenerał artyleryi Hrabia Giulay, Jenerałowie Mariassy i Frierenberger, od artyleryi, są ranieni, a Jenerałowie Mesko i Szczecin zabłąkani.

Rapport z główney kwatery dowodzącego woyskiem Wewnętrzney Austryi Jenerała artyleryi, Barona Hillera donosi, iż gdy C. K. woyska pod dowództwem Pułkownika Barona Baumgarten posunęły się d. 30 Sierpnia przez wąwoz od Kanker naprzód, znalazły pod Krainburg stojącego w szyku do boiu nieprzyjaciela, który ucierał się już z przybytem od Neumarkl C. K. Podpułkownikiem, Baronem Göldling, uderzyły tak żywo i skutecznie na niego, iż razem z nim wpadły do miasta i na ulicach aż do nocy się ucierały, nakoniec panem Krainburga zostali, a nieprzyjaciel cofnął się spieszo za Sawę, popsuwszy za sobą mosty.

D. 1 Września rowno z świtem uderzył nieprzyjaciel w 3000 piechoty i 500 jazdy na stanowisko C. K. woyska pod Feitruz, lecz z znaczną stratą odparty został.

C. K. Jenerał Hrabia Nugent, który d. 26 Sierpnia wszedł do Fiumy, odebrałszy wiadomość o zbliżaniu się nieprzyjacielskiej brygady pod Jenerałem Gar-

nier, wyszedł d. 28 z swoiemi woyskami przeciw niemu aż do Lippa. W kilka godzin został nieprzyjaciel porażony; lekcie nasze woyska ścigały go na gościńcu Tryeckim i zabrały 95 jeńców. 54 granicznych żołnierzy złożyli przy tej okazji broń i przeszli pod nasze chorągwie.

Jenerał Hrabia Nugent postąpił nazajutrz dalej tymże gościńcem, rozumiejąc, iż nieprzyjaciel zwróci się z większą siłą dla odzyskania Fiumy; ale cofał się wciąż ku Tryeckowi.

Podług doniesień z Czech trzy sprzymierzeni Monarchowie znajdowali się d. 1 i 2 Września w obozie pod Töplitz. Cesarz Alexander po chwalebney bitwie pod Kulm zaszczycił Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga orderem S. Andrzeia, Feldmarszałka porucznika Radeckiego orderem S. Anny 1wszej klasy, Feldmarszałka porucznika Hrabiego Hieronima Colloredo orderem S. Alexandra, a Feldmarszałka porucznika Bianchi orderem S. Anny 1wszej klasy. N. Cesarz Austryacki zaszczycił nawzajem Ces. Rossyyskiego Jenerała Hrabiego Wittgensteina orderem Maryi Teresy, i postanowił, iż w miejscu, na którym d. 29 Sierpnia 6000 Ces. Rossyyskiej gwardyi wstrzymało od dalszego postępu 40 tysiączne woysko, wyflawiony być ma pomnik.

Cesarsko-Rossyyskiego Jenerała adjutanta Moreau w czasie ataku d. 26 Sierpnia przy Drznie spotkało nieszczęście, iż kula działowa zgruchotała mu obie nogi. Poszarpane członki zostały natychmiast przez pierwszego Ces. Rossyyskiego chirurga odcięte, a cierpiący został do Lauen w Czechach zawieszony, gdzie d. 2 Września z rana umarł.

Podług doniesień Francuzkich z Medyolanu pod d. 25 Sierpnia, Wicekról Włoski miał d. 20 Sierpnia główną kwaterę w Gorycyi. Będąc pod jego rozkazami woyska zaczęły d. 19 przez rzekę Isonzo przechodzić, obracając się ku Adlersberg, gdzie Wicekról d. 21 przybył.

Dnia 13 i 14 Września 1813.

Cena zboż roznego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.						
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.						
Nowa Pszenica	17 —	16 —	15 —	14 —	—	Zyto nowe	10 15	9 15	9 —	8 15
Korz: Prze: flara	14 —	13 —	12 —	11 —	—	Zyto stare	8 15	8 —	7 15	—
					—	Jęczmień	8 15	8 —	7 15	—
					—	Owsa	6	5 15	5 —	—
					—	Jagiet	24	—	22 —	20 —
					—	Grochu	15	14 —	13 —	—
					—	Rzepaku	19 15	19 —	17 —	—

D O N I E S I E N I A .

Ktoby sobie życzył wywary i młuto przy znaczney gorzeldi i browarze w Ten-czynku zadzierzawić, lub też bydło lub trzodę podyuczo do chlewow na wypas sta-wić, niechaj się do Rządzczy głównego dóbr w Krzeszowicach zamieszkałego względem ugody zgłosi.

W domu na Wesoły pod Nrem 206, 207 i 208 znajdują się drzewka Cytrynowe, Pomarańczowe i inne w Oranżeryi do sprzedania, ktoby miał chęć kupienia ma się zgłosić do kamienicy JW. Hr. Potulickiey w Rynku pod Nrem 240.

Podpisarz Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskie-go do wiadomości podaje, iż lubo przysądzenie przygotowawcze sprzedarzy kamie-nicy Ur. Woyciecha i Rozalii z Buszydowskich Chachulskich małżonków dziedzic-zney w Krakowie przy ulicy Floryańskiej naroznie pod liczbą 554 stojący w cenie złp. ośm tysięcy trzyhla w dobrej Pruskiej monęcie courant więcej dającym na za-spokojenie prowizyi po 5 od 100 od summy kapitalney złp. 1000 od dnia 24 Czerwca R. 1805 Archikonfraterni Miłosierdzia w Krakowie przy ulicy Sienna zwaney pod liczbą 53 fundowaney zatrzymaney oraz powrocie kosztow prawnych Dekretem Wy-sokiego Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego w kwota-cie 59 złp. i 14 gr. przysądzonych i w ekukcyi tegoż Dekretu wyłożonych i wyło-żyć mianych w dniu 22 miesiąca Lipca r. b. przez wspomniony Trybunał przeznaczo-ne zostało, gdy jednak nikt na tymże terminie z życzących sobie nabycia wspomnio-ney kamienicy nie stawit się, w moc więc Rezolucyi JW. Prezesa tegoż Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego w dniu 22 Lipca r. b. nastapioney na żądanie Wgo Antoniego Kłossowskiego Patrona przy wspomnionym Trybunale imieniem rzeczoney Archikonfraterni Miłosierdzia czyniącego i sprzedarz rzeczoney kamienicy popierającego publiczność uwiadomia się, iż przysądzenie przy-gotowawcze kupna i przedarzy kamienicy rzeczoney Ur. Chachulskich małżonków dziedzic-zney w dniu 12go Października r. b. 1813go w Wysokim Trybunale Cywil-nym pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego w domu Rządowym w Krako-wie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 stojącym o godzinie 10tej przed południem rozpoczęta i ukończona będzie; zaczęm życzący sobie rzeczoną kamienicę prawem własności i dziedzictwa nabydź, mają się stawic w miejscu i czasie wyżej wyszerę-gólnionych. — Dan w Krakowie dnia 30go Sierpna R. 1813go.

Strzelecki, Podpisarz.

Podpisany Komornik podaje do publiczney wiadomości, iż dnia 19 Września r. b. o godzinie 3ciey z południa w mieście żydowskim przy Krakowie pod L. 52 u Ra-bina, sprzedawane będą na publiczney licytacji następujące efekta; kulczyki dyamentowe, i rubinowe, pierścien dyamentowy, i inne pierścionki złote z różnemi klenocikami, sygnet złoty, srebrne naczynia; daley komoda, suknie kobiece żydow-skie, czapki złotey lamy, chustki, i t. d. za srebrną grubą Pruską monetę; żyozący sobie takowych nabycia, mogą ie w trzech dniach przed licytacją w miejscu powy-żey wspomnionym oglądać, a do kupienia onych raczą się na terminie wyżej wska-zanym znajdować. — Dan w Krakowie dnia 6go Września 1813 r.

Franciszek Chwałkiewicz, Komornik S. P. P. i M. Krak.